

Gmina Niedźwiedź

LEGENDA

granica gminy	cmentarz	Urząd Gminy	kaplica i kapliczki
granica GPN	rzeki i potoki	Dom Kultury	Krzyż Międzyry
droga powiatowa	trasa szosowa rancarska	muzeum	schronisko
droga gminna	trasa rowerowa	bank	parking
pozostałe drogi	trasa konna	straż pożarna	siedziba GPN
teren zabudowany	kolej szeszelekowa	poczta	punkt widokowy
teren zielony	szlak turystyczny	szkoła	punkt widokowy
teren łąkowy	obserwatorium astronomiczne	szkoła muzyczna	punkt widokowy
		kościół	

WYKONAWCA:
89-530 Śliewice, Lisiny 23
tel. 535 314 774
tel. 517 788 445

Szanowni Państwo!

Zapraszam do „podróży” po naszej malowniczej Gminie Niedźwiedź. Jesteśmy gminą turystyczną o wyjątkowych walorach rekreacyjnych i krajobrazowych. Posiadamy piękne szlaki spacerowe i górskie, przeznaczone zarówno na rodzinny spacer, jak i bardziej wymagającą górską wędrówkę. Ukształtowanie terenu sprzyja różnorodnym formom turystyki i rekreacji. Istnieją możliwości uprawiania sportów zimowych, lotniarstwa, jazdy konnej, turystyki rowerowej, kąpieli w górskich potokach czy organizowania kuligów i ognisk.

Będziecie Państwo mogli spędzić u nas miło czas wśród piękna przyrody i zapierającego dech w piersiach krajobrazu. Blisko połowę naszego terenu stanowią lasy, które sprawiają, że powietrze jest tu wyjątkowo czyste. Malownicze krajobrazy, szlaki górskie, infrastruktura turystyczna pozwalają na wypoczynek o każdej porze roku. Spacer po Gorczańskim Parku Narodowym umożliwi spotkanie unikatowych gatunków zwierząt i roślin. Niewątpliwą atrakcją naszego regionu jest tężnia solankowa oraz amfiteatr. Polecamy także odwiedzenie tzw. Orkanówki, czyli domu wybitnego pisarza, poety i publicysty regionu Zagórzan – Franciszka Smaciarza, tworzącego pod pseudonimem Władysław Orkan. Bogata kultura Zagórzan, tradycja muzyczna i taneczna regionu czynią naszą Gminę wyjątkową i zachęcają do skorzystania z jej bogactwa.

Gmina Niedźwiedź jest idealnym miejscem na wymarzony odpoczynek od codziennego tłoku, hałasu i rutyny. Każdy znajdzie coś interesującego dla siebie i będzie mógł odpocząć w otoczeniu piękna górskich, malowniczych krajobrazów. W Gminie Niedźwiedź odkryjecie Państwo niesamowite miejsca, które na długo pozostaną w Waszej pamięci.

Serdecznie zapraszam, życząc Państwu miłego wypoczynku.

Wójt Gminy Niedźwiedź
Rafał Rusnak

Gmina Niedźwiedź położona jest w województwie małopolskim, w południowej części powiatu limanowskiego. Usytuowana na północnych stokach Gorców, na górzystym terenie o rozpiętości od 440 m do 1310 m n.p.m. Gmina zajmuje powierzchnię 74,44 km² tj. 7,8% obszaru powiatu limanowskiego, a w jej skład wchodzi cztery wsie: Niedźwiedź, Podobin, Konina i Poręba Wielka. Sąsiaduje z gminami: Mszana Dolna, Rabka Zdrój, Kamienica i Nowy Targ.

Od większych ośrodków miejskich gmina położona jest w odległości:

- 📍 Limanowa - **32 km**
- 📍 Myślenice - **30 km**
- 📍 Nowy Targ - **32 km**
- 📍 Kraków - **66 km**

Pierwsze wzmianki o Niedźwiedziu pochodzą z XIII wieku, kiedy to tereny obecnej gminy pokrywał płaszcz Puszczy Karpackiej. Inicjatorami akcji osiedleńczej byli Cystersi z Ludźmierza i Szczyrzyca, jednakże właściwą planową kolonizację rozpoczęto w XIV wieku. Przez niemal cały XV wiek ziemie pozostawały w rękach Ratołdów ze Skrzydłnej, którzy po Cystersach kierowali osadnictwem w północno-zachodniej części Gorców, zakładając m.in. wsie, które tworzyły naszą obecną gminę. W procesie zasiedlania Gorców dużą rolę odegrali włoscy pasterze, którzy wędrowali ze stadami kóz i owiec z terenów dzisiejszych Bałkanów. Dotarli kilka wieków temu na południowe tereny Polski, gdzie karczowali lasy, wyrabiali polany i zakładali swoje siedziby. Pamiątką po nich są włoskie nazwiska i nazwy geograficzne (Turbacz, Suhora, Przysłop itp.). W XV wieku tereny dzisiejszej gminy przeszły na rzecz skarbu królewskiego i weszły w skład tenuty nowotarskiej. Następnie dostały się w charakterze dzierżawy w ręce rodziny Ratołdów. W 1518 roku dobra przejęła rodzina Pieniążków. W 1565 roku grunty przekształcono w folwark dworski. W tym czasie powstał klucz wielkoporębski do którego należały: Niedźwiedź, Witów, Konina, Podobin z Zawadą, Mszana Górna, Lubomierz, Łostówka i Łętowe. W XVI wieku czynny był młyn i piekarnia, browar oraz papiernia (1608-1730), w której wyrabiano papier książkowy. Na mocy konstytucji sejmowej z 1607 roku, klucz wielkoporębski otrzymał Sebastian Lubomirski, który w 1710 r. przeszedł w ręce Sanguszków, a w 1760 r. stał się własnością Wodzickich i pozostawał nią do 1945 r. Wtedy też dobra wielkoporębskie przestały być prywatną własnością. Po panowaniu tych ostatnich pozostał znany park dworski w Porębie Wielkiej wraz z cennymi zabytkami.

W skład Gminy Niedźwiedź wchodzi aktualnie cztery miejscowości: Poręba Wielka, Podobin, Niedźwiedź i Konina, leżące w przeważającej mierze w dolinach rzek i potoków. Każda posiada swoją indywidualną specyfikę. Razem zaś tworzą niepowtarzalny i urokliwy klimat zagórzańskiej gminy, która swym bogactwem przyciąga turystów o każdej porze roku.

fot. M. Młynaczyk

Poręba Wielka jest największą wsią w Gminie Niedźwiedź, położoną na wysokości 510-700 m. n.p.m. Nazwa miejscowości wywodzi się od leśnych wyrębów w dawnej puszczy gorceńskiej. Miejscowość zamieszkuje ok. 2500 osób. Pierwsza osada powstała prawdopodobnie u schyłku XII wieku. Istnieje duże prawdopodobieństwo, że powstała ona jako przystanek noclegowy na przebiegającym tędy szlaku handlowym prowadzącym z Krakowa na Spisz. Kiedyś bowiem miejscowość była ośrodkiem przemysłu hutniczego i drzewnego. W obecnych czasach wieś, a zwłaszcza jej część - Koninki, jest centrum turystycznym gminy. Wpływ na to mają nie tylko walory krajobrazowe, ale również szeroko rozwinięta baza turystyczno - wypoczynkowa. Poręba Wielka stanowi punkt wypadowy w Gorce, m.in. na Turbacz, Obidowiec, Suhorę. Uznanie cieszą się zwłaszcza szlaki na Turbacz przez Koninki i Czoło Turbacza oraz na Stare Wierchy. Na północno-wschodnich, opadających do Koninek stokach Tobałowa i Tobałczyka umiejscowione są trasy zjazdowe dla kolarzy górskich. W Koninkach funkcjonuje wyciąg krzesełkowy oraz nartostrada na wschodnim stoku góry Tobałów. Blisko 67% powierzchni wsi zajmują lasy, które w przeważającej części należą do Gorceńskiego Parku Narodowego.

fot. UG Niedźwiedź

Poręba Wielka posiada głęboko zakorzenione tradycje kulturowe. To tutaj w 1875 roku urodził się Władysław Orkan (Franciszek Smaciarz), którego twórczość ukazuje dawne stosunki panujące na wsiach podgorczańskich. Willa, w której kiedyś mieszkał pisarz tzw. „Orkanówka” jest dzisiaj dostępna dla zwiedzających z ciekawymi zbiorami etnograficznymi. W początkach lat 50 – tych ubiegłego wieku odkryto w Porębie Wielkiej gorące źródła – solankę jodobromową, użyteczną w leczeniu wielu schorzeń. Obecnie można korzystać z dobrodziejstw tęźni, która znajduje się w urokliwym otoczeniu Parku dworskiego wchodzącego w skład Gorceńskiego Parku Narodowego. Jony ujemne unoszące się w powietrzu pozytywnie wpływają na ogólne samopoczucie człowieka. Miejscem godnym uwagi turysty jest także Park dworski hrabiów Wodzickich, w którym można pospacerować alejkami parkowymi wśród interesującej roślinności oraz zachowanych dawnych zabudowań. Na wzmiankę zasługuje także Ośrodek edukacyjny Gorceńskiego Parku Narodowego z ciekawą ekspozycją przyrodniczą.

fot. UG Niedźwiedź

Miejscowość Niedźwiedź położona jest u zbiegu doliny Koniny i Porębianki na wysokości sięgającej do 500 m. n.p.m. Zamieszkuje ją około 1400 mieszkańców. Wieś charakteryzuje się ciekawą zabudową, gdyż w odróżnieniu od większości góralskich wsi, nie ciągnie się wzdłuż jednego traktu, lecz przypomina małe miasteczko. W środku znajduje się rynek, od którego odchodzą wąskie uliczki. Niedźwiedź stanowi centrum administracyjne dla pozostałych miejscowości. Mieści się tu urząd gminy będący siedzibą władz gminnych, który obecnie jest remontowany, a wizualizacja stanu końcowego przedstawiona została na poniższych zdjęciach. Południowa część wsi znajduje się w otulinie Gorczańskiego Parku Narodowego.

fol. UG Niedźwiedź

Wieś Niedźwiedź wzięła swą nazwę od potoku „Mezweza” notowanego w 1254 r. Później od 1385 r. był to potok „Niedźwiedzia”. Według Jana Długosza wieś została ulokowana w 1398 r. w oparciu o system łąnów leśnych. Niedźwiedź przez wiele lat był własnością Ratołdów i wchodził w skład starostwa nowotarskiego. Po jego podziale w XVII w. wieś została zaliczona do tzw. klucza wielkoporębskiego, zarządzanego przez Lubomirskich z Wiśnicza. Ostatnimi właścicielami Niedźwiedzia aż do 1945 r. byli Wodziczcy.

Pierwszy kościół w Niedźwiedziu ufundował Sebastian Lubomirski w 1593r. Erygowanie parafii nastąpiło w 1605 r. Zabytkowy kościół spłonął w 1992 r. Zachowała się tylko zabytkowa drewniano-murowana kaplica pw. św. Sebastiana z przełomu XVIII/XIX wieku otoczona zabytkowym ogrodzeniem wraz z bramami i kapliczkami z XIX wieku. W lipcu 2000 r. na rynku odsłonięto pomnik Władysława Orkana. Pomnik został wykonany w latach trzydziestych minionego stulecia i kilkadziesiąt lat stał na rynku w Nowym Targu, skąd został przeniesiony do Niedźwiedzia.

fol. UG Niedźwiedź

fol. UG Niedźwiedź

fol. UG Niedźwiedź

Najmniejszą wsią w gminie jest Podobin. Zajmuje on powierzchnię 894 ha, natomiast zamieszkiwany jest przez ok. 1300 osób. Miejscowość położona jest w dolinie Porębianki, pomiędzy gorcezańskimi wzniesieniami Witowa i Potaczkowej. Wieś zwana kiedyś Podolinem, została założona przez Ratołdów.

W XVIII wieku Podobinem władała rodzina Potaczków. W latach 1608-1730 w Podobinie działała papiernia produkująca papier szary i książkowy z herbem Lubomirskich. W latach 1778-1787 we wsi działał tartak w oparciu o który rozwinęła się produkcja gontów, beczek i drewnianych naczyń.

Z zachowanych we wsi zabytków na uwagę zasługuje polichromowany posąg św. Jana Nepomucena, znajdujący się obok budynku Zespołu Placówek Oświatowych w Podobinie. Według Franciszka Flizaka – etnografa i badacza kultury ludowej Zagórzan, jest to najstarsza kapliczka w Gminie Niedźwiedź.

fol. UG Niedźwiedź

Dużymi walorami turystycznymi cieszą się wspomniane wcześniej góry Witów i Potaczkowa. Pierwszą z nich z uwagi na dogodne warunki awiacyjne chętnie odwiedzają miłośnicy lotniarstwa, gdyż stanowi znakomity punkt startowy dla miłośników tego rodzaju aktywności fizycznej. Na drugiej

fol. GBIOK w Niedźwiedziu

z gór, znajduje się Krzyż Milenijny, spod którego roztacza się piękny widok na Beskid Wyspowy, Babią Górę i na Gorce. Góra jest łatwo dostępna, prowadzi na nią szlak turystyczny łączący Rabkę z Mszaną Dolną. Tradycyjnie co roku na Górze Potaczkowej w ramach akcji „Odkryj Beskid Wyspowy” dla wszystkich chętnych organizowane są wyjścia turystyczne połączone z Mszą Świętą.

Konina to zagórzańska wioska położona u podnóża Turbaczyka, na północnych stokach Gorców w dolinie potoku Konina. Zamieszkiwana jest przez ok. 2290 mieszkańców, którzy charakteryzują się silnym przywiązaniem do tradycji i kultury. Powierzchnia wsi zajmuje obszar 2690 ha, natomiast zabudowa sięga do wysokości 650 m. n.p.m. Wieś została założona w 1398 r. przez Cystersów. Nazwa miejscowości początkowo brzmiała „Kurzyzna”, od dymów pochodzących z huty szkła. Błąd urzędniczy doprowadził jednak do zmiany nazwy na Kunina, którą następnie zamieniono na Konina. Nazwa miejscowości pochodzi więc od słowa „kurzy się”, a nie od słowa „konie”, jak większość uważa.

fol. UG Niedźwiedź

Cała południowa część wsi pokryta jest lasami, które w przeważającej części należą do Górczańskiego Parku Narodowego. To najbardziej górzysta część sołectwa. Znajduje się tu większość najwyższych górczańskich szczytów takich jak: Kudłoń (1274 m. n.p.m.), Mostownica (1251 m. n.p.m.), Turbaczyk (1078 m. n.p.m.) i Czoło Turbacza (1258 m. n.p.m.). W tej części gminy mają też swoje źródła główne ciek wodne przepływające przez wieś takie jak: Roztoka, Zapalac i Domagałowy Potok, które tworzą potok Konina płynący przez całą wieś. Na tym potoku znajduje się przepiękny wodospad „Koński Banior”. Ze wsi można wybrać się na ciekawe spacerunki krajoznawcze, w tym na urokliwą, otoczoną górami Polanę Potasznia. Konina jest też jedyną miejscowością w okolicy, która uczestniczy w szlaku oscypkowym, ze względu na wytwarzane tu oscypki.

W Koninie do dziś górale mówią starą gwarą Zagórczan charakterystyczną dla tego regionu. Dodatkowo w tej miejscowości można jeszcze zobaczyć zanikającą już tradycyjną, góralską zabudowę. Mieszkańcy sołectwa są w trakcie budowy obiektu turystyczno-rekreacyjnego, widocznego na poniższej wizualizacji.

fol. UG Niedźwiedź

fol. UG Niedźwiedź

Atrakcje Gminy Niedźwiedź

Gmina Niedźwiedź słynie z urokliwych krajobrazów, ciszy i spokoju. Właśnie te atuty sprawiają, że jest tak chętnie odwiedzana przez turystów, którzy chcą odpocząć od codziennego hałasu, tłoku i rutyny. Oprócz walorów krajobrazowych, którymi obdarzyła nas przyroda, na uwagę zasługują także wytwory rąk ludzkich, urozmaicające wyjątkowo piękne, naturalne widoki.

Do wytworów tych należą:

- Pomnik Władysława Orkana na Rynku w Niedźwiedziu
- „Orkanówka” – dom Władysława Orkana w Porębie Wielkiej
- Tężnia solankowa i amfiteatr w Parku Wodzickich
- Drewniane domy z przełomu XVIII i XIX w.
- Ośrodek edukacyjny GPN z interaktywną ekspozycją przyrodniczą
- Obserwatorium astronomiczne na Suhorze
- Zabytkowe kapliczki przydrożne

fot. UG Niedźwiedź

fot. UG Niedźwiedź

fot. UG Niedźwiedź

fot. UG Niedźwiedź

fot. UG Niedźwiedź

fol. B. Stachura

„Orkanówka” to drewniana willa kryta gontem, zbudowana w stylu witkiewiczowskim w latach 1903-1906 pod wzniesieniem zwanym Pustka. „Orkanówka” to przede wszystkim dom Władysława Orkana – wybitnego pisarza, poety i publicysty regionu Zagórzan. Władysław Orkan (1875-1930) to pseudonim literacki Franciszka Xawerego Smaciarza. Orkanówkę

zbudował w latach 1903-1906 za honorarium uzyskane za powieść „W Roztokach”. Dom posiada trzy werandy, piętro z pokojami gościnnymi oraz ciekawy fronton. Cały budynek zdobiony jest motywami roślinnymi rzeźbionymi w drewnie. Autorem tych dekoracji jest uczeń m.in. St. Wyspiańskiego i Mehoffera, Jan Bulas pochodzący również z Poręby Wielkiej.

Władysław Orkan, jako działacz społeczny wznosił swój dom z myślą o przeznaczeniu go na cele społeczne i taką też wolę zawarł w swoim testamencie. Orkan w swoim domu gościł prawie całą elitę Młodej Polski. Bywali w nim wybitni literaci i artyści: Kazimierz Przerwa-Tetmajer, Kornel Makuszyński, Leopold Staff, Juliusz Osterwa, Jan Wiktor, Jan Kasprówic czy Tymon Niesiołowski. Zapraszane były tam również wiejskie dzieci, które matka Orkana uczyła czytać. Wolę twórcy spełnili jego spadkobiercy w pierwszej kolejności udostępniając jedynie jego gabinet dla zwiedzających. Obecnie Orkanówka jest własnością Gminy Niedźwiedź i stała się miejscem otwartym dla każdej grupy społecznej, zgodnie z pierwotnym założeniem pisarza. Ekspozycja umieszczona jest w siedmiu pomieszczeniach na parterze i składa się nie tylko z pamiątek po pisarzu, ale także obfituje w eksponaty obrazujące życie mieszkańców wsi sprzed stulat.

Na terenie domu organizowane są imprezy promujące postać i twórczość pisarza. Co roku organizowana jest m.in.: Majówka u Orkana, Złot Szków im. Władysława Orkana oraz Posiady Zagórzeńskie. Zwiedzający natomiast mają możliwość zwiedzania „Orkanówki” przez cały rok w towarzystwie kustosa, będącego znawcą tematyki.

Gorczański Park Narodowy

Gorczański Park Narodowy został powołany w 1981 r. Siedziba dyrekcji GPN znajduje się w Porębie Wielkiej. Powierzchnia Gorczańskiego Parku wynosi 7030 ha, z czego aż 42% mieści się w południowej części Gminy Niedźwiedź. Celem GPN jest ochrona gorczańskich drzewostanów, flory i fauny oraz specyficznego krajobrazu. Od 1997 r. park otoczony jest otuliną w której obowiązują zasady ochrony środowiska zabezpieczające park przed zagrożeniami zewnętrznymi wynikającymi z działalności człowieka.

Gorczański Park Narodowy to wyjątkowy obszar, na którym zachowała się dzika przyroda – fragmenty puszczy karpackiej z rzadkimi w Polsce i Europie gatunkami zwierząt i roślin. Fragmenty puszczy karpackiej, które przypominają pradawny, niezmieniony przez człowieka las, można zobaczyć m.in. wędrując na Turbacz szlakiem niebieskim z Koninek lub zielonym z Niedźwiedzia. Podczas wędrowki można podziwiać potężne, wiekowe buki i jodły, obrosnięte grzybami oraz imponujące kłody, pozornie martwe, a tętniące życiem drobnych organizmów. Bogactwo gorczańskich lasów warto odkrywać wczesną wiosną, kiedy kwitną rośliny runa: fioletowe żywce i kokorycze, żółte żywokosty, białe zawilce, czosnek niedźwiedzi i wiele innych. Gorczański Park Narodowy jest ostoją wielu gatunków zwierząt, m.in. wilka i rysia oraz ponad stu gatunków ptaków, w tym głuszca i dzięcioła trójpalczastego. Krajobraz Gorców urozmaicają polany regłowe – pozostałość dawnej gospodarki pasterskiej. Mimo, że ich geneza jest związana z działalnością człowieka, mają wybitną wartość przyrodniczą. Są siedliskiem roślin rzadkich i chronionych, jak: mieczyk dachówkowaty, kuklik górski oraz blisko 20 gatunków storczyków. Z bogatą roślinnością łąk związany jest różnorodny świat zwierząt, a otwarte ekosystemy polan są siedliskiem interesujących gatunków ptaków, jak: derkacz, gąsiorek, siwerniak. Polany wybitnie podnoszą walory widokowe Gorców i GPN. Można z nich oglądać piękne panoramy: Tatr, Pienin, lub Babiej Góry. Gorczański Park Narodowy posiada stałą ofertę edukacyjną dla grup zorganizowanych.

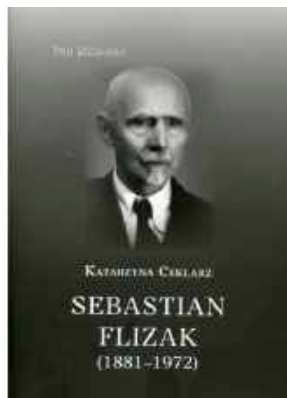
Ośrodek edukacyjny GPN mieści się w dawnej oficynie dworskiej, której historia sięga pierwszej połowy XVIII wieku. Główną atrakcją Ośrodka jest nowoczesna, interaktywna ekspozycja przyrodnicza w zabytkowych piwnicach, prezentująca bogactwo przyrodnicze Gorczańskiego Parku Narodowego.

Zabytkowy park dworski hrabiów Wodzickich to malowniczy kompleks przyrodniczo – historyczny, stanowiący atrakcyjną bazę dla edukacji terenowej, a także dla indywidualnego wypoczynku. Zwiedzający mogą spędzić tutaj czas korzystając z alejek spacerowych, altan edukacyjnych oraz licznych miejsc odpoczynku. Dodatkową atrakcją jest platforma oraz niewielkie stawy otoczone bujną roślinnością.

Mieszkańcy Gminy Niedźwiedź zaliczani są do grupy górali zagórzańskich, Zagórczan. Tak etnografowie określają samodzielną grupę etnograficzną zamieszkującą północne stoki Gorców oraz zachodnie tereny Beskidu Wyspowego. Nazwa pochodzi od słowa „za górami”, gdyż teren Zagórczan był zewsząd otoczony górami i oddzielony od innych grup etnicznych. Osadnictwo kształtowało się głównie w dolinach rzek, które były najbardziej dogodnymi terenami mieszkalnymi. Zagórczanie trudzili się głównie rolnictwem, pasterstwem i hodowlą, rzadziej pracą w lesie. Praca na roli była bardzo trudna ze względu na ukształtowanie terenu, mało urodzajne gleby i surowy górski klimat. Do wspomnień związanych z biedą i nieurodzajem często w swej twórczości sięgał pochodzący z Poręby Wielkiej piewca Gorców Władysław Orkan.

Najobszerniejsze informacje o życiu i historii Zagórczan znaleźć można w publikacjach Sebastiana Flizaka – etnografa urodzonego w Podobinie w 1881 roku. W jego twórczości można znaleźć najwięcej ciekawostek na temat materialnego i niematerialnego dziedzictwa Zagórczan, a także zmian zachodzących w kulturze tejże grupy etnicznej. Flizak twierdził, że najwięcej cech wspólnych łączy Zagórczan z Kliszczakami, czyli grupą etniczną mieszkającą na południe od Myślenic, charakteryzującą się silnym poczuciem odrębności. Tożsamość Zagórczan kształtowała się w oparciu o relacje z sąsiadami – Lachami. Folklor Zagórczan wywodzi się w dużym stopniu z tradycji gospodarki szłaśniczo-pasterskiej, jego wyznacznikiem są: taniec, śpiew, muzyka, zwyczaje, obrzędy oraz dialekt, należący do dialektu małopolskiego. Od swoich sąsiadów Zagórczanie różnili się także wytworzoną kulturą materialną, czyli strojem, budownictwem, potrawami.

fot. M. Młynarczyk

Bardzo duży wkład w rozwój kultury Zagórczan obecnie mają zespoły regionalne oraz koła gospodyń wiejskich, które kultywują kulturę ludową Zagórczan na terenie Gminy Niedźwiedź. Mieszkańcy w trosce o dziedzictwo kulturowe swoich przodków kultywują obrzędy lokalne. Żywa jest tradycja święcenia palm, czy pokarmów, śmigus-dyngus, palenie „sobótek”, dożynki, kolędowanie.

Zespoły regionalne w terenie Gminy Niedźwiedź

fol. GBIOK w Niedźwiedziu

Na terenie Gminy Niedźwiedź działają liczne zespoły regionalne, chóry parafialne oraz orkiestra dęta, które nie tylko pielęgnują tradycje kulturowe, ale także uświetniają wszelkie imprezy gminne. Do zespołów tych należą: Dziecięcy Zespół Mali Porębianie, Zespół Spod Turbaca, Zespół Porębiański Ród, Zespół pieśni i tańca Halny, Zespół Regionalny Turbacyki, Zespół Rodzinny Smaciarze, Kapela Kaczory, Chór Gloria Dei z Poręby Wielkiej, Chór parafialny Oremus z Niedźwiedzia, Gminna Orkiestra Dęta z Niedźwiedzia.

Prężnie działają także koła gospodyń wiejskich, które promują regionalną kuchnię, uświetniają wszystkie gminne imprezy oraz uczestniczą w licznych konkursach. Wśród mieszkańców możemy także znaleźć rzeźbiarzy, malarzy, rzemieślników, którzy kultywują lokalne rzemiosło i sztukę ludową, charakterystyczną dla naszego regionu. Wytwory ich pracy mogą być cenną pamiątką z naszego terenu. Regionalizm przeżywa obecnie na naszym terenie dynamiczny rozkwit, czego wyrazem są liczne laury zdobywane przez zespoły regionalne na festiwalach folklorystycznych. Utrwalaniu tego procesu służą także działania instytucji oraz organizowane imprezy regionalne w gminie.

fol. GBIOK w Niedźwiedziu

fol. GBIOK w Niedźwiedziu

fol. GBIOK w Niedźwiedziu

fol. J. Haras

fol. GBIOK w Niedźwiedziu

Bogata kultura Zagórzan, ciekawe zabytki, gościnność mieszkańców, liczne kwatery agroturystyczne, piękne, górskie krajobrazy, słynne gorczańskie polany z bacówkami, ostępy leśne stanowiące pozostałości po pradawnej puszczy karpackiej, jaskinie, wąwozy i ostańce skalne, mnogość szlaków turystycznych, spacerowych, trasy rowerowe i konne... Wszystko to sprawia, że Gmina Niedźwiedź to idealne miejsce na aktywne spędzenie wolnego czasu oraz wczasy z rodziną. Zimą, ze względu na liczne w okolicy trasy narciarskie, to przede wszystkim doskonała baza dla miłośników białego szaleństwa.

Urząd Gminy Niedźwiedź
34-735 Niedźwiedź 233

tel. (18) 331 70 02
www.niedzwiedz.iap.pl

Fotografie wykonali: Urząd Gminy w Niedzwiedziu, Gminna Biblioteka i Ośrodek Kultury w Niedzwiedziu, Bartłomiej Stachura, Maria Młynarczyk oraz Jerzy Haras.